

K Ü L Ö N F É L É K

Halálozások. *Hangay* Géza ny. m. kir. főerdőtanácsos, címzetes miniszteri tanácsos, a veszprémi, régebben pedig a zalaegerszegi m. kir. állami erdőhivatal vezetője, munkás életének 71-ik évében m. hó 16-án Veszprémben elhunyt. Benne a Dunántul egyik nagy tekintélynek örvendő s érdemdus működésre visszatekintő erdőgazdája szállt sirba, aki ugy szakbeli, mint társadalmi téren is a szó teljes értelmében betöltötte helyét. Az Országos Erdészeti Egyesületnek sok éven át volt választmányi tagja s az egyesület számos kérdésben kérte ki véleményét. Az utóbbi éveket csendes visszavonultságban töltötte, de mint a székesfehérvári püspökség erdészeti tanácsadója, haláláig aktív tagja volt a magyar erdészetnek, mely az érdekekben gazdag kartárs emlékét mindig kegyelettel fogja megőrizni.

Németujfalui *Simonffy* Gyula m. kir. erdőtanácsosban fájdalmas, váratlan és nagyon is időelőtti veszteség érte a magyar erdészetet. Március hó 25-én hunyt el alig néhány órai betegség után a műtőasztalon egy elkészett operáció alatt. Két nappal előbb még látszólag teljes egészségben vett részt az Országos Halászati Egyesület ülésén, amely az O. E. E. helyiségeiben folyt le s annál megdöbbenőbb volt, amidőn két nappal később a megnyerőmodoru, kedves kartársnak haláláról értesültünk. Pontos, szorgalmas tevékenységét az utóbbi években az országos haltenyésztési felügyelőségénél fejtette ki, ezen a rokon téren szerevezve megbecsülést az erdészetnek, amellyel az érintkezést ugy társadalmi, mint irodalmi téren mindig fenntartotta. Az Erdészeti Lapok több igen alapos tanulmányát közölték régebben. *Simonffy* Gyula született Kecskeméten, 1877 március 3-án. A középiskolát Debrecenben végezte, azután a selmecbányai erdészeti akadémiát hallgatta (1895—1898). Állami szolgálatba az apatini m. kir. erdőhivatalnál lépett. 1900-ban tette le az erdészeti államvizsgát; később a bustyaházi erdőhivatalnál és a lippai főerdőhivatalnál szolgált, közbeesően azonban 1903—4-ben tanulmányai kiegészítése végett a magyaróvári gazdasági akadémiát is hallgatta. 1906-ban meghívást nyert a földmivelésügyi minisztérium erdészeti osztályába, ahonnan később a halászati osztályba ment át, ahol teljesen a halászat fellendítésének szentelte magát, külföldi tanul-

mányutakat tett és a halászati irodalom terén is serényen működött. Legutóbb a Halászati Egyesület titkári állását töltötte be és a Magyar Vadászok Országos Szövetségének ügyvezető-igazgatója volt. Legyen nyugodalmas pihenése fenyőkoszorúta sirjában, melybe a kérlelhetetlen sors szakmája és forrón szeretett családjá mély bánatára oly nagyon idő előtt szólitotta.

Lóvárdy Alajos apátsági erdőfelügyelő (Zirc), az O. E. E. rendes tagja, továbbá ifj. bölesházai *Belházy* Gyula, Nagyenyed város főerdőmérnöke és tanácsosa, m. hó 18-án, életének 53-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt.

Elhunytak továbbá *Kalchbrenner* Károly, urad. főerdész (Vojta, Fehér m.) és *Schaeffer* Mihály m. kir. erdőszámtanácsos (Vác), mindketten az O. E. E. rendes tagjai.

Áldott legyen emlékezetük !

Tisztelgés a földmivelésügyi miniszternél. Abból az alkalomból, hogy a nemzetgyűlés több erdészeti törvényjavaslatot elfogadott, *Széchenyi* Beralan gróf vezetése alatt az O. E. E.-nek küldöttsége jelent meg m. hó 20-án Szabó István földmivelésügyi miniszter előtt s köszönetét nyilvánította, hogy a miniszter a tárgyalás során az erdőgazdaság érdekeit több tekintetben hathatósan megvédte. A miniszter hálásan fogadta a küldöttség által kifejezett köszönetet.

A mérnöki rendtartásról szóló 1923. évi XVII. t.-c. az Országos Törvénytárban március hó 29-én ki lett hirdetve. Ezzel a mérnöki cím védelmére és a műszaki magángyakorlat szabályozására vonatkozó mozgalom, amelyben az erdőmérnöki kar 1900 óta vett részt, célhoz jutott. Ez a törvény az erdészeti műszaki magángyakorlatot is általában a mérnöki kamarai tagsághoz köti. Ezért, de egyébként is kívánatos, hogy az erdőmérnöki kar lehetőleg teljes számban lépjen a mérnöki kamara tagjai sorába. Közelebbi értesülésünk a kamara megalakulásáról eddig még nincs.

„**A szikes talajok javíthatóságáról**“ tartott előadást dr. Sigmond Elek műegyetemi tanár márc. 14-én az O. M. G. E.-ben. Mindenekelőtt rámutatott az ország mai esonka állapotában a kérdés fokozott közgazdasági jelentőségére, majd arra a pesszimizmusra, arra a bizalmatlanságra, mellyel e kérdést általában kezelik. Ennek magyarázatát e terméket-

len talajok rendkívül változatos kémiai és fizikai természetében látja, úgyhogy az egyes helyeken bevált javítási módoknak más viszonyok között való minden megfontolás nélküli alkalmazása természetesen nem vezethetett eredményre. Elsősorban ismernünk kell talajunkat, hogy kiválaszthassuk az alkalmazható javítási módot, vagy megállapíthassuk az egymást kiegészítő módszerek kombinációját.

Ezen javítási módokat négy csoportba osztja.

I. Fizikai módszerek:

1. Digózás, melyet először Tessedik Sámuel hirdetett nálunk s valószínűleg a szászországi márgázást vette mintául. Lényege a szikesnek 5—10 cm. vastag sárgaföldréteggel való megterítése és az istállótrágyázás, esetleg még televényföldet kevernek hozzá. Szarvas vidékén az eljárást bakhátas szántással egészítik ki.

2. Árnyalás, célja a nyári szárazságban a talaj intenzív párologásának és kiszáradásának megakadályozása. Ezt elérjük sziket tűrő növényzet telepítésével, szalmatakaróval stb. Homokos sziken erre a célra homokot is használhatunk, de csak ott, mert az agyagos szik a homokot, nehezebb lévén a kolloidnál, elnyeli.

3. Fizikai megmunkálás. Feltörjük a szikes felszint s ezzel alkalmassá tesszük a csapadék befogadására. Hilgard mélyszántást ajánl, de ez csak könnyű homokos talajnál alkalmazható. Agyagnál ezzel az eljárással éppen a nyers, még erősebben kötött réteget hozzuk a felszínre, mely ha így megmarad, évekre művelhetetlenné tettük a talajt. Elméletileg teljesen elfogadhatónak találja azt az eljárást, mely a talajt a mélyebb rétegekig meglazítja, de nem forgatja. Ezt célozza pl. a Küzdényi-féle eke.

II. Káros sók eltávolítása.

1. Hilgard ajánlja homokos szikeseikből kiindulva a sziksó kivirágoztatását és összesöprését. Pestmegyében több helyen keresztül lehetne vinni, annál is inkább, mert itt meglehetősen tiszta anyagot kapunk (58% NaHCO_3 , 34% Na_2CO_3 , továbbá Cl és SiO_2).

2. Főleg agyagos talajon, ahol különben sem virágzik ki a só, célszerűbb a kilugzást alkalmazni. Ez történhetik: *a*) természetes vízfelfogás útján, pl. ilyen a hódmezővásárhelyi „skatulyázás“, ahol kisebb parcellákat árkokkal vonnak körül s a csapadékot ezekben fogják fel; *b*) öntözés útján. Hilgardék kellő vízmennyiséggel rendelkezvén, megfelelő talaj planirozás után elárasztják az ő könnyebb, vízátható talajukat s így mossák ki belőle a sót. Radikálisabb eljárás, amikor az elárasztó vizet átmosásra használják alagesövezéssel kapcsolatban. Ezt a műveletet addig folytatják, amíg az alagesőből kifolyó víz már nem mutat alkálikus reakciót. Természetesen szintén csak vízáteresztő, vagy vízáteresztővé tett talajról lehet szó. Nálunk inkább a kisebb víztömeget igénylő és kevesebb munkával járó esörgedeztetést alkalmazták sikerrel pl. Békéscsabán. Nagyobb sótartalom mellett azonban már célszerűbb halastavakat berendezni. Lehet esetleg 5—6 évi halgazdaság után eukorrépa- és csalamádé-termeléssel kombinálva váltógazdaságot üzni.

III. *Chemiai javítási módok:*

1. Gipszezés. Célja az agyagos, szikes kolloidtömegének kicsapása s így a talaj porhanyítása. Hátránya, hogy sikeres eljáráshoz igen nagymennyiségű gipszre van szükség.

2. Szénsavas vízzel is eltüntethető a szóda káros hatása. A Na_2CO_3 ugyanis NaHCO_3 -tá alakul, mely már a növénytenyésztésre ártalmatlan.

IV. *Növénytermelés:*

Célunk sok sót tűrő növények termelésével talajunkat hasznosítani, pl. állandó víznívó mellett káka- és nád telepítésével.

Ezen eljárások közül a leginkább célravezetőnek kiválasztása megkívánja a talaj pontos ismeretét s alapos megfontolást tételez fel a rendelkezésre álló eszközöket s a javítás rentabilitását illetően.

M. P.

Adományok az Országos Erdészeti Egyesület támogatására. Az egyesület támogatására ujabban a következő adományok folytak be: Geiszler János, Schreier Dávid, báró

Thyssen-Bornemissza Henrik 2—2000 K; Schulhof és Hecht cég 320 K; Szeged város 4667 K; néhai Károlyi György gróf hitbizományának zárgondnoksága 25.000 K. (A hitbizomány ugyanennyivel egyuttal alapító tagként lépett be.). Fogadják a nemeslelkű adakozók ezen az uton is az egyesület őszinte köszönetét.

Somogy megye flóráját, amely közelebbről átkutatva még nincs és sok tekintetben eltér az ország egyéb vidékeinek növényzetétől, tanulmányozza dr. Boross Ádám botanikus. Az Országos Erdészeti Egyesület kéri ottani tagjait, különösen a földbirtokosokat, hogy dr. Borosst tanulmányaiban hathatósan támogassák, pl. fuvar, szállás és ellátás nyújtásával.

Méhészeti tanfolyam. Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület folyó évben is rendez május, június és július hónapokban, főként a budapesti és környékbeli kezdő méhészek részére elméleti és gyakorlati méhészeti tanfolyamokat. A tanfolyamok 21 napig tartanak, mindennap délután 3-tól 7-ig. A vásár- és ünnepnapokon gyakorlati kirándulások a környékbeli nagyobb méhészetek megtekintése és tanulmányozása végett. A tanfolyam végeztével a hallgatóság „Látogatási bizonyítvány“-t kap. A tanfolyam hallgatási díja 2000 korona. Egy tanfolyamra legfeljebb 50 hallgató vétetik fel. Jelentkezni lehet: társadalmi osztály és nemre való tekintet nélkül az Országos Magyar Méhészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, IX., Üllői-ut 25. Köztelek. I. emelet ajtó 6.) délelőtt 9-től 1-ig.
